

ærede Ordfører er kommen tilbage dertil. Havde han ikke gjort dette, vilde jeg have anset det for ufornødent, men da han atter paa en Maade har gjort en Indvending mod det Forslag, der er fremkommet fra den ærede Minister til Udvalgets § 3, skal jeg dvæle et Øieblik derved. Ministerens Forslag gaar jo ud paa, at der ikke skal dannes en særskilt lille Fond af den Betaling, som, hvis Lovforslaget bliver til Lov, skal erlægges, af hvilket vedkommende Registrator skulde lønnes og forskjellige Udgifter afholdes, men at Pengene, som komme ind, paa sædvanlig Maade skulle tilflyde Statskassen, og at Udgifterne til Honorar for Registrator og dennes Kontorhold bevilges paa de aarlige Finanslove. Den ærede Ordfører har sagt, at han ikke vil gjøre nogen væsentlig Indvending mod dette, da Ministeren ønsker det, men han synes dog, at det Forslag, der var fremkommet fra Udvalget, var rigtig. Jeg vil ogsaa altid gjerne tage Hensyn til den ærede Ministers Ønske, men det forekommer mig tillige, at det af den ærede Minister stillede Forslag er det ene Rigtige. Det forekommer mig ganske klart, at det vil være noget usædvanligt at indrette saadan en lille Skuffe. I det Store, ved store praktiske Formaal, som fyldestgøres ved en Ordning af den her omhandlede Art, kan man tænke sig noget Saadant med Held forsøgt og gennemført; men i et saadant lille Spørgsmaal som dette ser jeg virkelig ikke, hvorfor man skal fravige den almindelige Regel, nemlig at de Indtægter, der komme frem efter Loven, gaa ind i Statskassen, og at Udgifterne bestemmes paa sædvanlig Maade ved særskilt Lov eller paa Finansloven. Naar det i dette Tilfælde er foreslaaet, at det skal ske paa Finansloven, er det vistnok, fordi man er usikker paa, hvor store Udgifter der vil medgaa. Der er forskjellige Meningener om, hvor stort Arbejdet vil blive for Registrator, og derfor drister man sig ikke til at foreslaa, at hans Løn skal fastslaaes ved selve Loven; man vil se, hvorledes Forholdet udvikler sig. Dette forekommer mig i og for sig rigtig og ogsaa stemmende med almindelig Praxis, og, som sagt, nogen bestemt Modstand tror jeg da heller ikke, det vil møde fra Udvalgets Side. Men det er maasse dog rigtig at fremhæve lidt stærkt, at det, der er Hovedmotivet til at vedtage Ministerens Forslag, er, at Ministerens Ønsker stemme med, hvad der synes at være det Rigtige og Konsekvente.

Udførlige af de andre Forslag, saaledes f. Ex. det, som nu senest blev diskuteret, nemlig det første Forslag af Ministeren til § 1 og en hel Række af de Forslag, som ere stillede af det 3die Medlem for 5te Kreds (Orenbøll), dreie sig for en Del om temmelig besværlige, finere Spørgsmaal, der navnlig angaa Affattelsen af Lovforslaget, og ere vistnok for de fleste af Thingets Medlemmer en temmelig drøi Kost; jeg overer derfor saa meget mindre i det Entelte at gjennege disse Forslag — jeg siger saa meget mindre, thi det er allerede en meget stor Banffelighed for dem af Thingets Medlemmer, som ikke forud have haft særlig Forpligtelse til at sætte sig ind i Sagen, at komme paa det Rene med, hvorledes det egentlig rigtig hænger sammen med alle de Ændringsforslag, der ere stillede. Jeg er alligevel den ærede Landstingsmand taknemlig for, at disse Forslag — om de ogsaa ere fremkomne noget sent, — dog ere komne, fordi ved dem er givet Leilighed til fornyet Overveelse, selv efter de Udtalelser, vi endnu maatte ville høre fra den høitærede Minister. Jeg er overbevist om, at Udvalget, hvorledes Afstemningen saa falder, vil tage de Bemærkninger under Overveelse, der ere komne fra den ærede Landstingsmand, ligesom ogsaa de Bemærkninger, der ere komne fra den ærede Landstingsmand (Rump), der sidder paa den anden Side. Der er imidlertid dog et Par Punkter, som jeg tror, man kan omtale uden altsor stor Besværlighed, og hvor det forekommer mig, at der dog maatte kunde komme lidt mere Klarhed til Stede derved, at de allerede nu blive fremdragne. Jeg sigter derved til de Forslag, som ere stillede af den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds under Nr. 5 og 10. Forslaget under Nr. 5 er, som det vil ses, stillet til Udvalgets § 8, og det gaar jo ud paa, at andet Punktum skulde udgaa o: dette Stykke: „I denne Tidende kan tillige af Indvignsministeren paabydes indført Bekjendtgjørelse om Firmaer, om Patenter og om Eneret paa videnskabelige eller kunstneriske Frembringelser og andre Bekjendtgjørelser, som efter Tidendens Diemed findes egnede dertil, selv om Bekjendtgjørelsen efter de derom gjældende Love hidtil har skullet ske andetsteds.“ Jeg kan for min Del ikke Andet end finde det rigtig i ethvert Tilfælde at stemme for, at dette Punktum, saaledes som det ser affattet, gaar ud. Jeg har forskellige Grunde derfor. Min første